



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Tomáše Herce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupený Mgr. Martinem Kukrálem, advokátem se sídlem Tylova 382/2, Písek, proti žalovanému: **Městský úřad Protivín**, se sídlem Masarykovo náměstí 128, Protivín, zastoupený Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL.M., advokátem se sídlem Masarykovo náměstí 19, Protivín, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v tom, že žalobci neumožnil dne 15. 5. 2024 nahlížet do zápisů ze schůzí rady města Protivín konaných ve dnech 4. 4. 2024 a 26. 4. 2024, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 10. 2024, č. j. 51 A 20/2024-51,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 10. 2024, č. j. 51 A 20/2024-51, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Věc se týká povinnosti obecního úřadu umožnit členovi zastupitelstva obce nahlédnutí do zápisu ze schůze rady obce, která vyplývá z § 101 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Jde o to, zda obecní úřad poruší tuto povinnost, neumožní-li členovi zastupitelstva takovéto nahlédnutí okamžitě, kdy o to přímo na místě požádá, nebo zda k jejímu splnění postačí, že tak s ohledem na konkrétní okolnosti učiní sice bez zbytečných průtahů, avšak v jiný čas nebo v jiný den.

[2] Žalobce je členem zastupitelstva města Protivín. Dne 15. 5. 2024 se v úředních hodinách (kolem 15:30 hodin) dostavil do budovy žalovaného (dále jen „stěžovatel“) za účelem nahlédnutí do zápisů ze schůzí rady města Protivín konaných ve dnech 4. 4. 2024 a 26. 4. 2024, toto nahlédnutí mu ale nebylo umožněno. Místo toho mu bylo přítomnou

úředníci sděleno, že má přijít jindy. Sekretářka, která má na starost uvedené nahlížení, totiž nebyla přítomna.

[3] V neumožnění nahlédnout do zápisů ze schůzí rady města spatřoval žalobce nezákonný zásah stěžovatele, proti němuž se bránil žalobou. Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) shledal žalobu důvodnou a napadeným rozsudkem určil nezákonnost takto vymezeného zásahu (výrok I.). Současně uložil stěžovateli povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16 844 Kč ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce (výrok II.).

[4] Krajský soud zdůraznil, že žalobce měl na nahlédnutí do zápisů ze schůzí rady města právo podle § 101 odst. 4 obecního zřízení (napadený rozsudek nesprávně odkazuje na § 101 odst. 3 obecního zřízení, ve znění účinném do 31. 12. 2023), které nemohl v úřední hodiny realizovat. V této souvislosti poukázal na svůj rozsudek ze dne 15. 11. 2023, č. j. 51 A 31/2023-44, v němž se zabýval obdobnou věcí žalobce, ve které mu stěžovatel dvakrát neumožnil nahlédnout do zápisů ze schůze rady města na obecný příkaz starosty města. Žalobce byl tehdy odkázán na písemnou žádost, v čemž krajský soud shledal porušení jeho práva nahlížet do těchto zápisů bez omezení. Tím, že stěžovatel takto postupoval opakovaně, byla naplněna nutná hranice intenzity zásahu do práva žalobce. Samotné umožnění nahlédnutí navíc není nijak komplikovanou činností. Úvahy stěžovatele, že žalobce nebyl ve výkonu své funkce omezen, neboť nejbližší zasedání zastupitelstva se konalo až dne 10. 6. 2024, nejsou podstatné, stejně tak jako skutečnost, že následně mu bylo vyhověno a požadované zápisy mu byly poskytnuty.

II. Kasační stížnost žalovaného

[5] Stěžovatel podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), navrhl jej zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení. Pochybení spatřuje v tom, že krajský soud se při zjišťování skutkového stavu spokojil s videozáznamem zachycujícím okolnosti žádosti žalobce o nahlédnutí do zápisů rady města, ačkoli tento videozáznam mohl být účelově upraven (sestříhán, změněn). Místo toho měl jako svědkyně vyslechnout tehdy přítomné úřednice. Krajský soud tomuto návrhu ale nevyhověl, což odůvodnil velmi vágně, formálně, nedostatečně a v rozporu s právem na spravedlivý proces. Stěžovatel také připomněl, že v rozsudku č. j. 51 A 31/2023-44 řešil krajský soud odlišnou situaci. Tehdy nebylo stěžovateli umožněno nahlédnout do zápisu ze schůze rady města s tím, že byl z důvodu obecného příkazu starosty města odkázán na písemnou žádost. To se však nyní nestalo. Žalobci nebylo odmítnuto nahlédnout do zápisů ze schůzí rady města, pouze byl požádán, zda by se nemohl dostavit později (v řádu hodin) z důvodu aktuální nepřítomnosti sekretářky.

[6] Jakkoli stěžovatel uznává, že žalobce má obsahově neomezený přístup k zápisu ze schůze rady, nejde o přístup časově neomezený. Legislativce zcela pochopitelně nestanovil žádné lhůty k využití takového práva, neboť výkon funkce každého úřadu má jiné personálně-technické zabezpečení. Krajský soud nad rámec zákona a v rozporu s dlouhodobou běžnou praxí konstatoval, že stěžovatel je povinen zabezpečit i časově neomezený přístup. Takovýto přístup ale není možný ani v trestním řízení, v němž má

pokračování

obviněný právo nahlížet do soudního spisu. Podle vyhlášky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, se pro nahlédnutí do soudního spisu vyžaduje předchozí objednání. Tyto podmínky není důvod vykládat odlišně. Krajský soud se vůbec nezabýval tím, jak funguje městský úřad. Není realizovatelné, aby byl přístup k vedeným spisům umožněn nejen v úředních hodinách, nýbrž kterýkoli pracovní den během celé pracovní doby.

[7] Pro závěr o nezákonném zásahu je třeba s ohledem na zásadu *de minimis non curat praetor* vždy zkoumat jeho intenzitu, resp. reálný dopad do práv žalobce, včetně případného omezení výkonu funkce člena zastupitelstva obce. Není důvod přiznat ochranu šikanóznímu jednání, zneužívajícímu např. nedostatečné personální kapacity, nemoci, školení apod. Krajský soud neprovedl žádné dokazování k tvrzení, že žalobce, jemuž jsou usnesení rady města včasné zasílána prostřednictvím e-mailu, nahlíží do spisu podle svého přání opakovaně a není mu v tom nijak a nikým bráněno.

[8] Námitky stěžovatele směřují i vůči výroku II. napadeného rozsudku. Krajský soud měl rozhodnout v rozporu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024. Do náhrady nákladů řízení zahrnul také náhradu za promeškaný čas podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, aniž její výpočet upravil ve smyslu § 14 odst. 4 advokátního tarifu, podle něhož náhrada za promeškaný čas advokátu nenáleží, má-li za stejné časové období nárok na odměnu za úkon právní služby.

III. Vyjádření žalobce

[9] Žalobce souhlasí s krajským soudem, že zásah stěžovatele dosahoval takové intenzity, aby mohla být vyslovena jeho nezákonnost. Tato intenzita byla vyšší s ohledem na opakování zásahu, byla by však postačující i za situace, kdy by se stěžovatel dopustil takového zásahu poprvé. Je nepodstatné, zda byl nezákonný zásah odůvodněn špatnou vnitřní organizací úřadu nebo výslovným zákazem starosty města. Výtka, že se krajský soud nezabýval tím, jak městský úřad funguje, je nedůvodná. Každý správní orgán funguje v souladu se zákonem a zásadou dobré správy. Zákon musí dodržovat každý úřad bez ohledu na svou velikost.

[10] Namítá-li stěžovatel, že žalobcem předložený záznam mohl být účelově upraven, jde o naprosto nemístné nařčení bez jakéhokoli dalšího argumentu či důkazu podporujícího jeho důvodnost. Bylo prokázáno, že přítomná úřednice na žádost žalobce nezareagovala předložením požadovaného zápisu. Místo toho mu sdělila, že má „přijít jindy“. Tímto byl nezákonný zásah spolehlivě prokázán a bylo zcela nadbytečné, aby soud prováděl další dokazování výsledkem svědků. Soud postupoval v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů a zásadou hospodárnosti.

[11] Konstrukce stěžovatele o špatném výkladu, který neodpovídá dlouhodobé praxi, je v rozporu s tím, že v předchozím období žalobce běžně do zápisu ze schůze rady obce nahlížel, což není sporné. Uplatní se zde odlišná právní úprava od té, která se použije při nahlížení do spisu v trestním řízení, a tudíž je srovnání těchto úprav zcela nadbytečné. Žalobce považuje za naprosto absurdní argumentaci stěžovatele, podle níž krajský soud

učinil bez dokazování závěr, že předložení zápisu ze schůze rady obce není komplikovanou činností. Jen stěží si lze představit méně komplikovanou činnost než předložení zápisu k nahlédnutí členovi zastupitelstva obce, který se za tímto účelem dostaví ke správnímu orgánu v úřední hodinu. Kasační stížnost by měla být zamítnuta.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[12] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je přípustná, byla podána osobou k tomu oprávněnou, včas a z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem. Následně přezkoumal rozsudek krajského soudu v mezích rozsahu kasační stížnosti a v ní uplatněných důvodů, jakož i možných vad řízení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[13] Kasační stížnost je důvodná.

[14] Podle § 82 s. ř. s. „[k]aždý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením [...] správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný“. Správní soud vysloví nezákonnost zásahu, jsou-li splněny všechny tímto ustanovením stanovené podmínky kumulativně. Nesplnění i jen jedné z nich má za následek, že ochranu před tvrzeným zásahem nelze poskytnout (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb.).

[15] Žalobce se žalobou domáhal vyslovení nezákonnosti zásahu žalovaného, který měl spočívat v tom, že mu žalovaný v rozporu s § 101 odst. 4 obecního zřízení neumožnil v úředních hodinách nahlížet do zápisů ze schůzí rady města Protivín. Je zřejmé, že takto vymezený zásah není rozhodnutím a že byl zaměřen přímo proti žalobci. Pro posouzení věci je rozhodné, zda byl uvedený zásah nezákonným a zda jím byl žalobce přímo zkrácen na svých právech.

[16] Schůze rady obce jsou podle § 101 odst. 1 obecního zřízení neveřejné. Jiné osoby než členové rady na ně zásadně nemají přístup, ledaže by je rada k jednotlivým bodům svého jednání přizvala. Nemohou tak přímo sledovat průběh jednání, stanoviska jednotlivých členů rady obce, ani výměnu jejich názorů. Důvod neveřejnosti schůze rady obce jako jejího výkonného orgánu je třeba obdobně jako u rady jiných kolektivních orgánů spatřovat v tom, že „přítomnost veřejnosti při jejích jednání by mohla [...] do určité míry ovlivnit otevřenou výměnu názorů, která je pro přijetí usnesení takového orgánu nutná, nemluvě o potřebě ochránit práva jiných“ (rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2005, č. j. 6 As 40/2004-62, č. 711/2005 Sb.). To ovšem neznamená, že by se neveřejnost týkala i výsledků rozhodování rady obce či jednotlivých výstupů z jejího jednání. Základní právo na informace zaručené v čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod se týká i jich. Jejich poskytnutí členům zastupitelstva obce, jakož i širší veřejnosti umožňuje kontrolu správy věcí veřejných, a vytváří podmínky k tomu, aby občané obce měli dostatek informací pro uplatňování svých práv. V tomto ohledu je významným zdrojem informací také zápis ze schůze rady obce.

pokračování

[17] Podle § 101 odst. 4 obecního zřízení „[r]ada obce pořizuje ze své schůze zápis, který podepisuje starosta spolu s místostarostou nebo jiným radním. V zápise se vždy uvede počet přítomných členů rady obce, schválený pořad schůze rady obce, průběh a výsledek hlasování a přijatá usnesení. Zápis ze schůze rady obce musí být pořízen do 15 dnů od jejího konání. O námitkách člena rady obce proti zápisu rozhodne nejbližší schůze rady obce. Zápis ze schůze rady obce musí být uložen u obecního úřadu k nahlédnutí členům zastupitelstva obce.“

[18] Každý se může domáhat poskytnutí informací ze zápisu ze schůze rady obce podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Obecní úřad jako povinný subjekt tyto informace poskytne v rozsahu, ve kterém tomu nebrání některý ze zákonem stanovených důvodů. Obecní zřízení pak obsahuje zvláštní úpravu přístupu k informacím obsaženým v tomto zápisu. Předně je třeba zmínit, že součástí zápisu jsou také přijatá usnesení rady obce, do nichž jsou podle § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení oprávnění nahlížet občané obce a podle § 16 odst. 3 obecního zřízení také osoby, které na území obce vlastní nemovitost. Právo nahlížet podle těchto ustanovení se ale jednoznačně týká pouze usnesení rady obce a nelze je rozšiřovat na zápisy ze schůzí rady obce. Tomu ostatně odpovídá, že § 16 odst. 2 písm. e) obecního zřízení výslovně rozlišuje mezi usnesením a zápisem z jednání zastupitelstva (rozsudek NSS č. j. 6 As 40/2004-62).

[19] Jinak je tomu u členů zastupitelstva obce. Ti mají podle § 82 písm. c) obecního zřízení právo požadovat po zaměstnancích zařazených do obecního úřadu informace ve věcech, které souvisejí s výkonem jejich funkce, což zahrnuje také úplné poskytnutí informací ze zápisu ze schůze rady obce (rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2020, č. j. 4 As 385/2019-55, bod 31). Důvody neposkytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím se vůči nim neuplatní. Zároveň jsou členové zastupitelstva obce podle § 101 odst. 4 obecního zřízení oprávnění nahlížet u obecního úřadu do zápisu ze schůze rady obce. Tím je jim zaručeno nejen právo na informace uvedené v tomto zápisu, nýbrž také fyzický přístup k jeho originálnímu písemnému vyhotovení v jeho úplném rozsahu.

[20] Člen zastupitelstva obce není povinen předem žádat o nahlédnutí do zápisu ze schůze rady obce. Postačí, že se dostaví na obecní úřad, kde o to ústně požádá. Ze skutečnosti, že nahlédnutí do zápisu ze schůze rady obce je možné právě v prostorách obecního úřadu, ovšem vyplývá pro člena zastupitelstva určité omezení výkonu tohoto práva, které je dáno nezbytností jeho personálně-organizačního zajištění. Obecní zřízení ani jiný zákon nestanoví, ve kterých dnech a v jakém čase se má člen zastupitelstva dostavit na obecní úřad za účelem nahlížení, současně ale ani výslovně neumožňují nahlédnutí v jakoukoli dobu. Postup obecního úřadu by měl nicméně odpovídat základním zásadám činnosti veřejné správy. Obecní úřad by měl bez zbytečných průtahů zajistit, aby člen zastupitelstva mohl účinně uplatnit své právo nahlédnout do zápisu ze schůze rady obce, a podle možností mu vyjít vstříc (srov. § 2 odst. 3, § 4 odst. 1 a 4 a § 6 odst. 1 správního řádu).

[21] I když si člen zastupitelstva obce předem nesjedná konkrétní termín pro nahlížení do zápisu ze schůze rady obce, nahlédnutí by mu mělo být umožněno k tomu pověřenými pracovníky úřadu v jejich pracovní době. Tím spíše by tomu tak mělo být v úředních hodinách, které sice neupravuje žádný právní předpis, jsou však tradičním institutem veřejné správy označujícím část pracovní doby vyhrazenou pro jednání s dotčenými osobami a veřejností. Vymezení pracovní doby i úředních hodin je věcí obecního úřadu, který při něm

může zohlednit své personální kapacity i místní poměry. Ten může z těchto důvodů pracovní dobu i úřední hodiny také měnit. Nejen pro členy zastupitelstva, ale také pro veřejnost by ale mělo být předvídatelné, kdy se lze osobně dostavit na obecní úřad v záležitosti, která spadá do jeho působnosti. Takto vymezená doba by měla být stanovena tak, aby obecní úřad mohl účinně vykonávat své zákonné funkce. Dostaví-li se člen zastupitelstva na obecní úřad mimo úřední hodiny, neznamena to, že by nahlédnout do požadovaných zápisů nemohl. Vystavuje se ale nejistotě, že mu s ohledem na konkrétní okolnosti nebude moci být vyhověno. V úředních hodinách by naopak mohl předpokládat, že nahlédnout nebude moci jen výjimečně.

[22] Obecní úřad je podle § 101 odst. 4 obecního zřízení povinen umožnit členovi zastupitelstva obce nahlédnout do zápisu ze schůze rady obce bez zbytečných průtahů. V úředních hodinách by členovi zastupitelstva, který se dostaví na obecní úřad, mělo být nahlížení zásadně umožněno, nemusí tomu tak ale být vždy okamžitě. Zajištění nahlížení je jen jedním z úkolů obecního úřadu. Přesný časový okamžik, kdy se tak stane, proto může být ovlivněn aktuálním plněním jiných úkolů obecního úřadu. Nelze ani vyloučit, že konkrétní okolnosti si s ohledem na personální kapacitu obecního úřadu vyžádají náhlou změnu pracovní doby nebo budou mít za následek, že žádný ze zaměstnanců nebude v danou dobu schopen nahlížení zajistit. Z hlediska práv dotčeného člena zastupitelstva je rozhodné, že neumožnění nahlížení musí mít rozumný důvod, který lze s ohledem na běžný chod věcí považovat za omluvitelný (např. náhlá práceneschopnost příslušného úředníka), a obecní úřad musí usilovat o to, aby nahlížení následně v co nejkratší možné době umožnil. Především by měl členovi zastupitelstva sdělit, kdy bude moci nahlížet, případně se s ním na vhodném termínu dohodnout, čímž zajistí, že nebude zkrácen na svých právech. O rozumný důvod ale nepůjde, bude-li neumožnění nahlížení projevem libovůle, natožpak záměrným či šikanózním omezováním práv člena zastupitelstva. Neumožní-li obecní úřad nahlédnout do zápisu ze schůze rady obce bez toho, aby byl dán některý z výše uvedených důvodů pro takovýto výjimečný postup, nezákonně tím zasáhne do práv člena zastupitelstva obce podle § 101 odst. 4 obecního zřízení.

[23] Žalobce se dostavil k nahlédnutí do požadovaných zápisů ze schůzí rady města do budovy stěžovatele dne 15. 5. 2024 v úředních hodinách (kolem 15:30 hodin), tedy v době, kterou si stěžovatel sám vyhradil pro jednání s dotčenými osobami. V budově však žalobce nezastihl sekretářku, která měla uvedené nahlížení na starost, a jiné úřednice, které o nahlížení požádal, mu v době její nepřítomnosti zápisy nezpřístupnily a požádaly jej, aby přišel jindy. Ačkoli lze obecně souhlasit s žalobcem, že mu měl stěžovatel v úředních hodinách nahlédnutí do požadovaných zápisů ze schůzí rady města umožnit, nelze v uvedených okolnostech spatřovat bez dalšího nezákonný zásah, kterým by byl žalobce zkrácen na svých právech. Ustanovení § 101 odst. 4 obecního zřízení totiž nezakládá právo člena zastupitelstva obce, aby mu obecní úřad umožnil nahlédnout do zápisu ze schůze rady obce okamžitě, kdy o to na místě požádá, nýbrž aby tak s ohledem na konkrétní okolnosti učinil bez zbytečných průtahů.

[24] V tomto ohledu jsou významná tvrzení stěžovatele, že nepřítomnost sekretářky byla odůvodněna jejím jiným bezodkladným pracovním úkolem, který musela plnit v průběhu úředních hodin. Stěžovatel ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v době, kdy se k němu žalobce dostavil, probíhala v budově základní školy schůze rady města, které se tato

pokračování

sekretářka zúčastnila jako zapisovatelka. Za tímto účelem navrhl provést důkaz zápisem z tohoto jednání. Dále poukázal na své personální možnosti, tedy že jde o malý úřad, v jehož budově pracují „jednotky osob“. Tento poukaz patrně směřoval k posouzení, zda bylo v jeho možnostech při krátkodobé nepřítomnosti sekretářky zajistit její okamžitou zastupitelnost při výkonu dané působnosti. Nakonec je třeba zmínit tvrzení stěžovatele, že žalobci byla sdělena možnost nahlédnout do požadovaných zápisů po návratu sekretářky ještě v tentýž den (nejpozději do 1,5 hodiny), případně na druhý den ráno.

[25] Krajský soud založil svůj závěr o důvodnosti žaloby na konstatování, že žalobce se dostavil do budovy žalovaného v úředních hodinách, pročez bylo na stěžovateli, aby mu zajistil nahlížení do požadovaných zápisů ze schůzí rady města. Podle Nejvyššího správního soudu je však podstatné, že se tak mělo stát bez zbytečných průtahů, což nelze vykládat v tom smyslu, že musel žalobci nahlédnutí do těchto zápisů umožnit za všech okolností okamžitě. Podstatné je, že se tak mělo stát bez zbytečných průtahů. Bylo proto třeba se zabývat konkrétním důvodem, pro který mu nahlížení umožněno nebylo, jakož i tím, jakým způsobem obecní úřad na vzniklou situaci reagoval a zda v souladu se základními zásadami činnosti veřejné správy vytvořil žalobci podmínky k tomu, aby do zápisů ze schůze rady města mohl nahlédnout v co nejkratší době. Krajský soud měl zohlednit uvedená tvrzení stěžovatele a vyhovět jeho případným důkazním návrhům směřujícím k prokázání jím tvrzených skutečností. Místo toho ale vyšel z nesprávného právního závěru, že nezákonnost postupu stěžovatele byla dána již tím, že žalobci nebylo vyhověno v úředních hodinách. Pokud se navíc krajský soud předem odmítl zabývat stěžovatelem tvrzenými důvody, pro které žalobci nebylo nahlížení v určitém konkrétním okamžiku umožněno, pak své rozhodnutí založil na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Již tím je opodstatněn závěr o nezákonnosti napadeného rozsudku.

[26] Jde-li o zbylé námitky stěžovatele, krajskému soud nelze vytknout, že ve svých skutkových zjištěních vyšel také z videozáznamu provedeného žalobcem, který provedl jako důkaz. Tvrzení stěžovatele o tom, že tento videozáznam mohl být účelově upraven (sestříhán, změněn), není nijak podloženo a tento důkaz nijak nezpochybňuje.

[27] Stěžovatel dále vytkl krajskému soudu, že nezohlednil zásadu *de minimis non curat praetor*. Její smysl lze vyjádřit tak, že ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu ve smyslu § 82 s. ř. s. je nutné poskytnout jen proti takovým úkonům, které mají reálný, a nikoli jen imaginární či mizivý dopad do práv žalobce (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2020, č. j. 10 As 389/2019-40, bod 27). Nejvyšší správní soud v posuzované věci ale prostor pro uplatnění této zásady neshledává. Právo člena zastupitelstva nahlížet do zápisu ze schůze rady obce, které vyplývá z § 101 odst. 4 obecního zřízení, je jedním z jeho kontrolních oprávnění vůči radě obce, a tudíž nemožnost jeho uplatnění by byla důvodem vyslovení nezákonnosti zásahu bez ohledu na to, zda se tak stalo poprvé, nebo zda takto obecní úřad v minulosti již postupoval. Ve věci proto nebylo rozhodné, že krajský soud již v rozsudku č. j. 51 A 31/2023-44 shledal pochybení stěžovatele v souvislosti s nahlížením žalobce do zápisů ze schůzí rady města. Podstatné je, zda jednání stěžovatele, v němž žalobce spatřoval nezákonný zásah, znamenalo porušení povinnosti umožnit mu nahlížení do požadovaných zápisů bez zbytečných průtahů. Tuto otázku ovšem krajský soud zatím nezodpověděl.

[28] K námitce stěžovatele, která směřuje proti výroku II. napadeného rozsudku o náhradě nákladů řízení, je třeba uvést, že je formulována velmi obecně. Stěžovatel tvrdí, že krajský soud přiznal náhradu za promeškaný čas podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu v určitém počtu půlhodin, ačkoli měl tento výpočet upravit podle § 14 odst. 4 advokátního tarifu, podle něhož tato náhrada advokátu nenáleží, má-li za stejné období nárok na odměnu za úkon právní služby. Podle Nejvyššího správního soudu je však tato námitka postavena na nesprávném předpokladu, že odměna advokáta za úkon právní služby (v tomto případě za účast na jednání před krajským soudem) a náhrada za promeškaný čas nezbytný k zajištění jeho účasti na provádění tohoto úkonu (v tomto případě za čas strávený cestou na toto jednání z Písku do Českých Budějovic a zpět) se vztahují ke stejnému časovému období, což tak zjevně není. Ani tato námitka proto není důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

[29] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadený rozsudek a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2025

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu